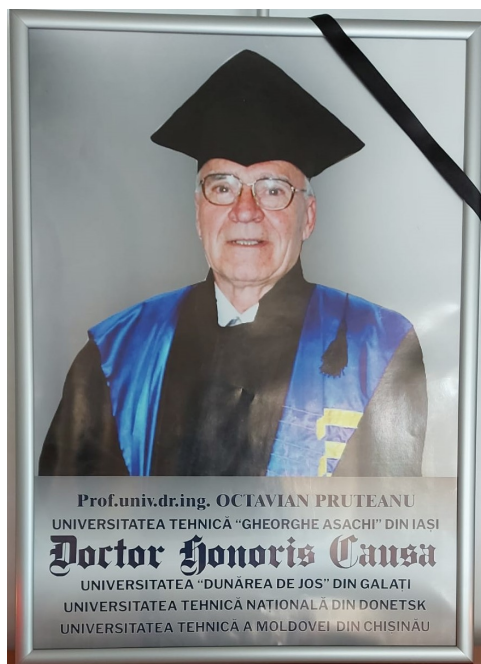

Prof.univ.dr.ing. Octavian Vasile Pruteanu, DHC

IN MEMORIAM

S-a născut în satul Slobozia Corni din comuna Tălpigi, județul Tecuci (în prezent satul Tălpigi, comuna Ghidigeni, județul Galați) și se întâmpla, cităm din "Însemnări trunchiate", "prin mai, iunie sau iulie a anului 1933 (data exactă este greu de stabilit pentru că mama spunea că m-am născut în luna iunie, tata în luna mai, iar actul de naștere consemnează 7 iulie, dată la care voi face întotdeauna referire)."

A absolvit Liceul "Dimitrie A. Sturdza" din Bârlad, după care a urmat cursurile Institutului Politehnic Iași, Facultatea de Mecanică, pe care le-a absolvit în 1957, mai apoi urmând, la fără frecvență, începând cu anul 1963,

Institutul Politehnic București, Facultatea Tehnico-Economică. Și-a aprofundat studiile prin stagiul de doctorat între anii 1968-1974 la Institutul Politehnic Iași, sub conducerea regretatului profesor Constantin Picoș, și a beneficiat de o bursă de specializare, între anii 1972-1973, la Universitatea din Manchester, Anglia. După absolvirea facultății de mecanică a fost repartizat la Rulmenți Bârlad ca inginer de schimb la atelierul de role și, după doar un an, datorită calităților de bun manager, a fost avansat la funcția de șef atelier bile. A început să probeze calitățile de bun formator încă din anul 1962, când a fost și cadru didactic la Școala profesională de pe lângă fabrica de Rulmenți. Experiența profesională deosebită i-a permis să ajungă șef de secție la Rulmenți Bârlad și mai apoi Șef al Serviciului de Control Tehnic de Calitate pe fabrică.

În 1966 este invitat de către șeful catedrei de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, regretatul Profesor Constantin Picoș, să ocupe o poziție în învățământul superior, ceea ce s-a și întâmplat. Cariera universitară a debutat cu elaborarea cursului de Tehnologia Construcțiilor de Mașini în colaborare cu distinsul profesor Cazimir Bohosievici. Au urmat colaborări deosebite, tot pe linie de elaborare materiale didactice, cu distinsul profesor Alexandru Epureanu, de la Universitatea "Dunărea de Jos" din Galați, și regretatul profesor Csabo Gyenge, de la Universitatea Tehnică din Cluj Napoca.

De-a lungul întregii cariere a publicat 13 monografii, dintre care două la nivel internațional, peste 250 lucrări științifice, a fost autor la 15 brevete de invenții și 7 inovații, director de proiect la peste 45 de proiecte de cercetare științifică și 9 granturi la nivel național câștigate prin competiție. În calitate de conducător de doctorat a coordonat 33 de doctoranzi,

dintre care 24 au obținut titlul științific de doctor.

Prin prestața domniei sale a crescut vizibilitatea națională și internațională a catedrei de Tehnologia Construcțiilor de Mașini, pe care a condus-o între anii 1983-1994, 1996-2004, atât prin colaborările cu toate instituțiile de învățământ din țară, cât și din străinătate. După anul 1989, a încurajat permanent dezvoltarea relațiilor internaționale câștigând diferite proiecte internaționale de mobilități; astfel, a fost posibilă dezvoltarea relațiilor cu universități de prestigiu din Italia, Spania, Anglia, Franța, Portugalia, Republica Moldova, Ucraina, Grecia, SUA și altele. După anul 1991 a fost inițiatorul legăturii cu Universitatea Tehnică a Moldovei prin intermediul “Podului de flori”, sprijinind învățământul tehnic în limba română prin publicarea în Republica Moldova a numeroase cărți de specialitate.

În cadrul Facultății de Construcții de Mașini și Management Industrial, a înființat două centre de pregătire post universitară, a fost inițiatorul construirii sediului actual al catedrei de Tehnologia Construcțiilor de Mașini și s-a preocupat permanent de dotarea laboratoarelor cu cele mai moderne echipamente, inclusiv cele de tehnică de calcul.

Carierea universitară a fost recunoscută atât de mediul academic la nivel național, cât și internațional prin decernarea titlurilor de Doctor Honoris Causa din partea a 3 universități, prin alegerea pe poziții de conducere în cadrul a două asociații profesionale, iar în anul 2004 i s-a decernat medalia “Meritul pentru învățământ clasa a doua” de către Președinția României.

Tot din “Insemnări trunchiate” domnia sa spunea, cităm: “Deși viața mi s-a derulat după tipicul clasic - casa părintească - școala primară - liceul - facultățile absolvite - producția industrială și apoi activitatea la universitate - fiecare dintre aceste praguri au lăsat, uneori, urme adânci în formarea caracterului meu.” Profesorul universitar Octavian Vasile Pruteanu a fost un formator desăvârșit, un om echilibrat, un model pentru multe generații, stimat, deopotrivă de studenți și de colegi.

Omul și dascălul Octavian Vasile Pruteanu va rămâne pentru totdeauna în inimile noastre ca un izvor nesecat și plin mereu de amintiri, așa cum își încheia domnia sa “Insemnările trunchiate”:

“Și pentru că timpul este către seară, iar balconul apartamentului în care mă aflu este inundat de mirosul îmbătător al teilor înfloriți, mă las purtat către alte visuri pe care, dacă Bunul Dumnezeu îmi mai dă zile, le voi consemna într-o viitoare ediție.”

Constantin Căraușu

Dumitru Nedelcu

din partea Departamentului de Tehnologia Construcțiilor de Mașini